

Sajtó- és Tájékoztatási Osztály

35/08. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY

2008. június 3.

A Bíróság C-308/06. sz. ügyben hozott ítélete

Intertanko és társai kontra Secretary of State for Transport

**TOVÁBBRA IS ÉRVÉNYES A HAJÓK ÁLTAL OKOZOTT SZENNYEZÉSRŐL
SZÓLÓ IRÁNYELV, AMELY SZANKCIÓKAT ÍR ELŐ KÜLÖNÖSEN A VÉLETLEN
KIBOCSÁTÁSOK ESETÉRE**

A véletlen kibocsátások tekintetében felelősségi rendszert megállapító irányelv bizonyos rendelkezéseinek érvényessége nem vizsgálható sem a Montego Bay-i egyezmény, sem a Marpol-egyezmény alapján.

A tengeri fuvarozási ágazat lényeges részét képviselő szervezetek a hajók által okozott szennyezésről és a jogsértésekre alkalmazandó szankciók bevezetéséről szóló irányelv¹ Egyesült Királyságban történő végrehajtását érintő keresetet indítottak a High Court of Justice (England & Wales) előtt.

A felperesek azt állítják, hogy az irányelv két rendelkezése több vonatkozásban sért két nemzetközi egyezményt: az Egyesült Nemzetek tengerjogi egyezményét (Montego Bay-i egyezmény) és a hajókról történő szennyezés megelőzéséről szóló nemzetközi egyezményt (Marpol-egyezmény), amelyek pontosítják a parti államok szuverén jogainak a különböző tengeri övezetekben történő gyakorlásának feltételeit. A szervezetek szerint e rendelkezések szigorúbb felelősségi rendszert állapítanak meg a véletlen kibocsátásokra.

A nemzeti bíróság arra kéri a Bíróságot, hogy határozzon abban a kérdésben, hogy az irányelv rendelkezései összeegyeztethetők-e a két nemzetközi egyezménnyel.

A Bíróság mai ítéletében megállapítja, hogy az irányelv érvényessége nem vizsgálható sem a Marpol-egyezmény, sem a Montego Bay-i egyezmény alapján.

Először is a Bíróság emlékeztet arra, hogy a közösségi intézményekre kötelezőek a Közösség által kötött nemzetközi megállapodások, és hogy ez utóbbiakat így elsőbbség illeti meg a közösségi jogi aktusokkal szemben. Következésképpen különösen egy irányelv érvényességét érintheti a nemzetközi szabályok megsértése.

¹ 2005. szeptember 7-i 2005/35/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 255., 11. o.).

Másodszor a Bíróság felsorolja azon feltételeket, amelyek teljesülése esetén lehetősége van valamely közösségi jogszabály nemzetközi szerződéshez viszonyított érvényességének vizsgálatára. Egyrészt szükséges, hogy a nemzetközi szerződés kötelező legyen a Közösségre, másrészt pedig hogy a Bíróság által végzett érvényességi vizsgálat ne legyen ellentétes különösen e szerződés természetével és rendszerével.

E szabályok felidézését követően a Bíróság a két nemzetközi szerződés alapos vizsgálatát végzi el.

Ami a Marpol-egyezményt illeti, a Bíróság megállapítja, hogy a Közösség abban nem szerződő fél. Önmagában az a körülmény, hogy az irányelv magában foglalja a nemzetközi szerződésben szereplő bizonyos szabályokat, nem elég ahhoz, hogy a Bíróságnak lehetőséget adjon ezen irányelv jogszerűségének az egyezmény tekintetében történő vizsgálatára.

Ami a Montego Bay-i egyezményt illeti, azt a Közösség aláírta, majd határozattal jóváhagyta, így az következésképpen kötelező a Közösségre. Ezen egyezmény azonban nem tartalmaz a magánszemélyekre közvetlenül és azonnal alkalmazandó szabályokat. E személyeknek az egyezmény nem biztosít az államokkal szemben a hajó lobogója szerinti állam fellépésétől függetlenül felhívható jogokat és szabadságokat.

Következésképpen ezen egyezmény természetével és rendszerével ellentétes, hogy a Bíróság ennek alapján vizsgálhassa valamely közösségi jogi aktus érvényességét.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

Elérhető nyelvek: ES, CS, DE, EL, EN, FR, IT, HU, PL, PT, RO, SK, SL

Az ítélet teljes szövege megtalálható a Bíróság honlapján.

[C-308/06](#)

Az ítéletek szövege általában a kihirdetés napján közép-európai idő szerinti 12 órától megtekinthető.

További tájékoztatásért forduljon dr. Lehóczki Balázshoz.

Tel: (00352) 4303 5499 Fax: (00352) 4303 2028